

ROZŁOG (1) *sb m*

Pierwsze o prawdopodobnie jasne; -óg, -og- (tak w roz- oraz odłog).

[*sg N rozłóg. ◇ L rozłogu.*] ◇ *pl [A rozłogi.] ◇ I rozłogami; -ami (1), [-(a)mi].*

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII(XVIII) – XVIII w.

1. Płaska, szeroka przestrzeń jako element topografii:

a. Równina, dolina: [Volck Xxx4v; [kniaź Holsza] Nalazł pagórek w puszczy, w równinie gotowy, W pięknym rozłogu. StryjPoczqt 214, 60.]

W połączeniu szeregowym: y nález [Spera] mieyfce nád Ieżiorem pułzczámi/ łákámi/ y rozłógámi wdzięcznymi okraífone StryjKron 81.

b. [Rozlewisko, odnoga wodna: Jest staw wielki, o którym poddani nie umieli sprawy dać, który 2 rozłogi ma po dwu stron miasteczka niemałe LustrSand 280.]

2. [bot. Umbilicus rupester (Salisb.) Dandy; bylina z rodziny gruboszowatych (Crassulaceae) o okrągłych liściach z zagłębieniem pośrodku, występuje w regionie śródziemnomorskim i zachodniej Europie; dawniej stosowana w lecznictwie jako Herba Cotyledonis; cotyledon minor, umbilicus Veneris Cn: Rozłog/ Vmbilicus veneris alter. Fischtzungen/ Gefnerus. SienHerb L2d#.]

MP, PP